

РЕШЕНИЕ

№ 1299

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7118** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Х. А. Еп Д., гражданин на Т., чрез адвокат М. Г., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], кантора 210 срещу ОТКАЗ от 27.05.2025 г. на първи секретар в Посолството на Република България в Т., с който на Х. А. Еп Д. е отказано издаването на виза.

Жалбоподателката твърди, че отказът за издаване на виза е незаконосъобразен. Посочено е, че работодателят „К. Биомас Фарминг“ е подал пред Агенция по заетостта декларация вх. № 250321072958/21.03.2025 г., съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), ведно с всички изискуеми документи по чл. 28, ал. 1-2 от ЗТМТМ. Декларацията е била регистрирана с рег. № 250327164434/27.03.2025 г., което дава право на работниците да бъде издадена виза за краткосрочно пребиваване. Твърди, че административният орган не е обсъдил и е пренебрегнал представените документи, което според константната съдебна практика представлява съществено нарушение на чл. 35 от АПК. Според оспорваният в отказа не се съдържат каквито и да е мотиви, защо предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Така на практика административният акт е лишен от мотиви, което представлява самостоятелно основание за отмяната му. Сочи се, че е нарушена разпоредбата на чл. 32, § 1 и чл. 36, § 6 от Визовия Кодекс на ЕС, съгласно който Консулската служба следва да извърши индивидуална оценка на личната, икономическата и социалната обвързаност на кандидата. Не са изтъкнати конкретни обстоятелства, които да пораждат съмнение относно намерението му да напусне страната. Тези обстоятелства са в противоречие с мотивите на СЕС, изтъкнати в решение по дело № C-225/19.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. От пълномощника му адвокат Г. е постъпило писмено становище в което се твърди, че преценката на административния орган е заменена от тази на Държавната Агенция „Национална Сигурност” (ДАНС), което не е законосъобразно, защото липсва правно релевантно основание за прилагането на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ. Освен това Х. А. Еп Д. не е идентифицирана като заплаха за националната сигурност. Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му главен специалист А., в писмено становище намира жалбата за неоснователна. Изтъква, че са извършени необходимите процесуални действия, за да се приеме, че следва да се постанови отказ.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Дружество „Кири Биомас Фарминг“ ООД, е подало в Агенция по заетостта декларация вх. № 250321072958/21.03.2025 г., съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) за сезонна работа до 90 дни на пет лица, граждани на Т., между които и оспорващата Х. А. Еп Д..

Като място на работата е посочено „землище на [населено място], обл. Търговище”.

Към декларацията са приложени изискуемите документи по ЗТМТМ и ППЗТМТМ, а именно 1. копие от страниците на документите за задгранично пътуване на работниците, 2. срочен трудов договор, сключен между „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД и Х. А. Еп Д., видно от който, работникът приема да изпълнява длъжността „полевод” и да извършва полеви дейности на селскостопански обекти в землището на [населено място], 3. Застрахователна полица за медицински разходи за чужбина, издадена на името на Х. А. Еп Д. и още четири лица, валидна до 30.09.2025 г., 4. Удостоверение за липса на криминални прояви на Х. А. Еп Д., издаден от компетентните власти на Т., 5. Договор за наем на жилищен имот, сключен между Й. К. като наемодател и „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД за наем на жилищен имот, находящ се в [населено място] и представляващ двуетажна къща с обща площ от 120 кв. м. и 6. резервация за полет на Х. А. Еп Д. и още четири лица с авиокомпания AIR FRANCE по маршрут Т.-П.-Б., планирана за 04.06.2025 г.

Декларацията е била регистрирана в Агенция по заетостта с рег. № 250327164434/27.03.2025 г.

Въз основа на така регистрираната декларация и приложените към нея документи Х. А. Еп Д., е подала в посолството на Република България в Т. заявление от 09.05.2025 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване.

Разглеждайки подаденото заявление, компетентният административен орган е намерил, че информацията относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна и неубедителна. По тези съображения е издаден оспорения отказ на 27.05.2025 г.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим, наричана за краткост по-надолу само Наредбата, е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от Закона за чужденците и Заповед № 8/11.04.2025 г. на посланика на Република България в Т., с която И. Г., завеждащ консулската служба е упълномощен съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за отказ за издаване на виза.

По делото е прието писмо рег. № 536400-72835 от 14.08.2025 г., видно от което Министерството на вътрешните работи не дава становища по исканията за издаване на визи за краткосрочно пребиваване, които са от компетентността на Министерство на външните работи.

Видно от приетото писмо № М-8754 от 19.08.2025 г. на И.Ф. Председателя на ДАНС, се заявява, че по електронен път е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна

система. Изрично е заявено, че апликантката не е била идентифицирана като заплаха за националната сигурност, но е установено, че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна.

От Агенция по заетостта са представени документи, във връзка с подадената от „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД декларация. Към вече изброените по-горе документи са представени: 1. Декларация по чл. 28, ал. 1-2 от ЗТМТМ, 2. декларация по чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ, 3. справка за дейността на „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД и регистрацията на дружеството като земеделски производител на първични фуражи.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно Приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. В настоящия случай административният акт е подписан от завеждащ консулската служба при посолството на Република България в Т., който е оправомощен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение № 7 и № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр по образец, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма. В отказа за издаване на виза не са посочени правните основания, но са изложени кратки мотиви – информацията относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна и неубедителна.

В разглеждания казус е безспорно, че Х. А. Еп Д. е подала искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, на основание чл. 24л от ЗЧРБ. Съгласно тази разпоредба, за извършване на сезонна работа за срок до 90 дни без прекъсване чужденецът трябва да притежава валидна виза за краткосрочно пребиваване за целите на сезонна работа, когато такава се изисква, и заетостта да е регистрирана от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и правилника за неговото прилагане. В разглеждания казус работодателят „Кири Биомас Фарминг“ ЕООД е подал всички необходими документи в Агенцията по заетостта, съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗТМТМ и чл. 32 от ППЗТМТМ и е получил регистрация за пет лица, между които и жалбоподателката, които ще извършват сезонна работа като полевъди, съгласно приложените трудови договори.

Следователно формално са налице съответните законови основания за издаване на искания административен акт.

Анализът на събраните доказателства не дава възможност на настоящият съдебен състав да се съгласи с мотивите, изложените в оспорения административен акт по следните съображения. От представеното по делото писмо от ДАНС не се установява, въз основа на какви факти е прието, че

за жалбоподателката е установено че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Становището на ДАНС не е изготвено след анализ на конкретни факти от който да може да се направи конкретен извод в какво се изразява ненадеждността на информацията. Отразеното в Националната визова информационна система отрицателно становище е дадено без анализ, който да мотивира, че в случая информацията относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна и неубедителна.

Отрицателното становище на ДАНС е обвързващо за водещия производството орган безспорно, когато касае сигурността, какъвто настоящия случай не е. Изрично с писмото от ДАНС, представено по делото, е заявено, че лицето не е идентифицирано като заплаха за националната сигурност. В настоящия случай становището има за цел да подпомогне органа с предоставената му информация, но задължение на ответника е да прецени дали предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Тази преценка не е направена обосновано от ответника, с което той е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При така събраните доказателства, съдът намира, че административният орган не е обосновал защо не кредитира представените и описани по-горе писмени документи и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Липсата на ясни фактически и конкретни съответстващи им логически правни основания в издадения административен акт представлява съществен порок, който води до неговата незаконосъобразност. В този смисъл съдът споделя възраженията на жалбоподателя, че в оспорения отказ липсват мотиви.

Предвид изложеното, съдът намира, че административният орган не е обосновал (не е изложил точни и ясни мотиви) защо не кредитира представените и описани по - горе писмени документи и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обосновката, целта и условията на планирания престой не е надеждна (т. 10). Липсата на мотиви засяга пряко правото на защита на адресата на акта и е достатъчно основание за отмяна на административния акт.

Като не е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс ответникът е постановил незаконосъобразен отказ. Според Съда на Европейския съюз държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза.

В заключение съдът намира, че следва да отбележи, че изразеното от ДАНС отрицателно становище няма пряко отношение към заявлението за издаване на виза тип „С“, тъй като в ЗЧРБ не съществува разпоредба, която да обвързва това становище с волеизявлението на компетентното консулско длъжностно лице. Не може да се приеме, че отрицателното становище на ДАНС, която е пряко ангажирана преди всичко със защита на националната сигурност, би имало решаващо значение в случая. Още повече, че същото е направено без анализ. По друг начин би стоял въпросът, ако кандидатът е бил идентифициран като заплаха за националната сигурност, какъвто очевидно тя не е.

С оглед изложеното се формира извод, че отказът е немотивиран, като позоваващ се единствено на правната норма, което е необосновано. Когато се отказва предоставянето на определено право следва за лицето да е ясна причина за това, конкретната такава, съотносима към неговата хипотеза. Не е допустимо мотивите да се дописват в хода на производството по оспорване на отказа. Същите е желателно да са изложени в самия акт, но могат и в отделно становище към

преписката да се намира, което конкретно не е така. Следователно отказът е незаконосъобразен, поради което трябва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново разглеждане на заявлението с обсъждане на събраните доказателства.

По отношение на разноските

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на разноски и такива се претендират. Представен е списък, който включва 10 лв. държавна такса и 200 лв. възнаграждение за адвокат.

С оглед на гореизложеното, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 45-ти състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. А. Еп Д., гражданство Т., ОТКАЗ от 27.05.2025 г. на първи секретар в Посолството на Република България в Т., с който на Х. А. Еп Д. е отказано издаването на виза.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Х. А. Еп Д. (Н. А. Ер Д.), дата на раждане 08.01.1972 г., номер на задграничен паспорт N839148, гражданство Т., разноски в размер на общо 210. 00 лв.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на Х. А. Еп Д., гражданство Т., при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на съдебното решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.